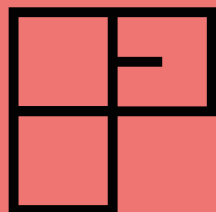

Fora de reserves

Art contemporani
als centres educatius

**2a edició PILOT
2023-2024**

Índex

1. Introducció	2
2. Presentació	3
3. Objectius	4
4. Discurs comissarial	5
5. Agents implicats	6
a. Centres educatius	7
b. Artistes i obres	12
6. Crèdits	23

1. Introducció

- Des de l'octubre passat a Barcelona s'està portant a terme la segona edició pilot de "Fora de reserves", un programa que convida els centres educatius públics d'educació primària o secundària a acollir i presentar obres d'artistes visuals i a desenvolupar, conjuntament amb els artistes, el museu i la comunitat educativa, un programa públic d'activació de les obres.
- *Arquetips esquelètics*, de Mònica Planes; *Sabó d'Alep*, de Jaume Pitarch; *Al cistell*, d'Isabel Banal, i *High Five Zara composition01.ai (the Poignant)*, de Rubén Grilo, són les obres seleccionades per participar en aquesta edició de *Fora de reserves*.
- L'Escola Josep Maria de Sagarra (Penitents, Gràcia), l'Institut Escola Tres Fonts de les Corts (les Corts), l'Institut Anna Gironella de Mundet (Horta-Guinardó) i l'Escola Ramon Casas (la Marina, Sants-Montjuïc) són els quatre centres educatius participants en la segona edició pilot.
- "Fora de reserves" és un programa impulsat per l'Institut de Cultura de Barcelona, el Consorci d'Educació de Barcelona i el MACBA, en el marc de la implantació de la mesura de govern *Cap a una política pública de cultura i educació* (2019).

2. Presentació

“Fora de reserves. Art contemporani als centres educatius” és un **programa d’acollida temporal als centres educatius públics d’obres del fons d’art contemporani de la ciutat creades per artistes en actiu a Barcelona**. Les obres escollides procedeixen del fons d’obres d’art de titularitat municipal, una bona part de les quals es va adquirir amb **fons covid-19 de l’any 2020 i forma part de la col·lecció del MACBA**.

El programa inclou la instal·lació i l’exposició de les obres als centres educatius i, també, el desenvolupament d’un programa públic, educatiu i de mediació amb la participació activa dels creadors i creadores seleccionats i de la comunitat educativa de cada escola o institut participant. Concebut **des de l’Institut de Cultura de Barcelona, el Consorci d’Educació i el MACBA** perquè es pugui desenvolupar al llarg de tot un curs lectiu, **pretén impulsar situacions d’aprenentatge noves, proporcionar una convivència natural amb el patrimoni, activar el conjunt de la comunitat educativa i entendre les escoles i els instituts com a centres culturals**.

“Fora de reserves” es va posar en marxa durant el curs 2022-2023, en forma de projecte pilot, a dos centres educatius. Les obres s’hi van instal·lar a finals d’abril de 2023 i, malgrat la brevetat del període d’exposició i d’activacions, aquest breu període pilot inicial va servir per assajar un nou format i situar-ne les coordenades bàsiques. En el marc del curs 2023-2024 s’està duent a terme **una nova edició pilot en la qual participen quatre centres educatius al llarg de tot un curs**. La voluntat dels impulsors del programa és incloure el programa en la Convocatòria Unificada de Programes (CUP), una vegada superada la fase pilot i establertes les bases estructurals i metodològiques del programa.

3.Objectius

“Fora de reserves” neix amb la voluntat de posar la creació contemporània i el patrimoni artístic de la ciutat a l’abast de tothom per comissariar-los, interpel·lar-los i activar-los, tot generant noves capes de lectura i noves maneres de presentar l’art en contextos poc habituals. És per això que els objectius a assolir per part del programa són:

- Fomentar la presència de la creació contemporània en els centres educatius, de bracet de les obres, dels i les artistes i de les institucions culturals que vetllen pel patrimoni.
- Provocar el diàleg actiu entre centres educatius, museus i artistes per vertebrar un projecte que interrelacioni els diferents agents implicats.
- Tenir cura del patrimoni col·lectiu i activar-lo des d’un posicionament actiu per part de la totalitat de la comunitat educativa de les escoles i instituts.
- Generar situacions d’aprenentatge que s’ajustin a les necessitats marcades pel nou currículum des d’un punt de vista competencial.
- Articular dinàmiques de treball intern en els diferents centres educatius i culturals participants que donin sentit global al programa i que s’integrin dins de les dinàmiques educatives.

4. Discurs comissarial

La idea del cos i la manera com està imbricat en una cultura capitalista i neocapitalista ferotge continua sent l'eix vertebrador de l'edició 2023-2024, com ja ho va ser a l'anterior. En aquest sentit, les obres seleccionades prenen com a punt de partida aquest principi físic i corporal per desenvolupar-se com a subjectes socials en el marc d'una cultura del capital que els ofega, sotmet i relega a una condició de fragilitat. D'aquesta manera, el cos és present a les peces seleccionades, ja sigui d'una manera explícita, per mitjà de la representació fotogràfica o el vídeo, com d'una manera implícita i més subtil, com es desprèn de la peça tèxtil i de l'escultura. Un cos, en definitiva, travessat per les condicions materials d'un present complex que s'enfronta a un futur incert i que fa emergir moltes de les problemàtiques i de les preocupacions a les quals ens enfrontem com a col·lectiu que habita un territori finit i que presenta símptomes d'esgotament.

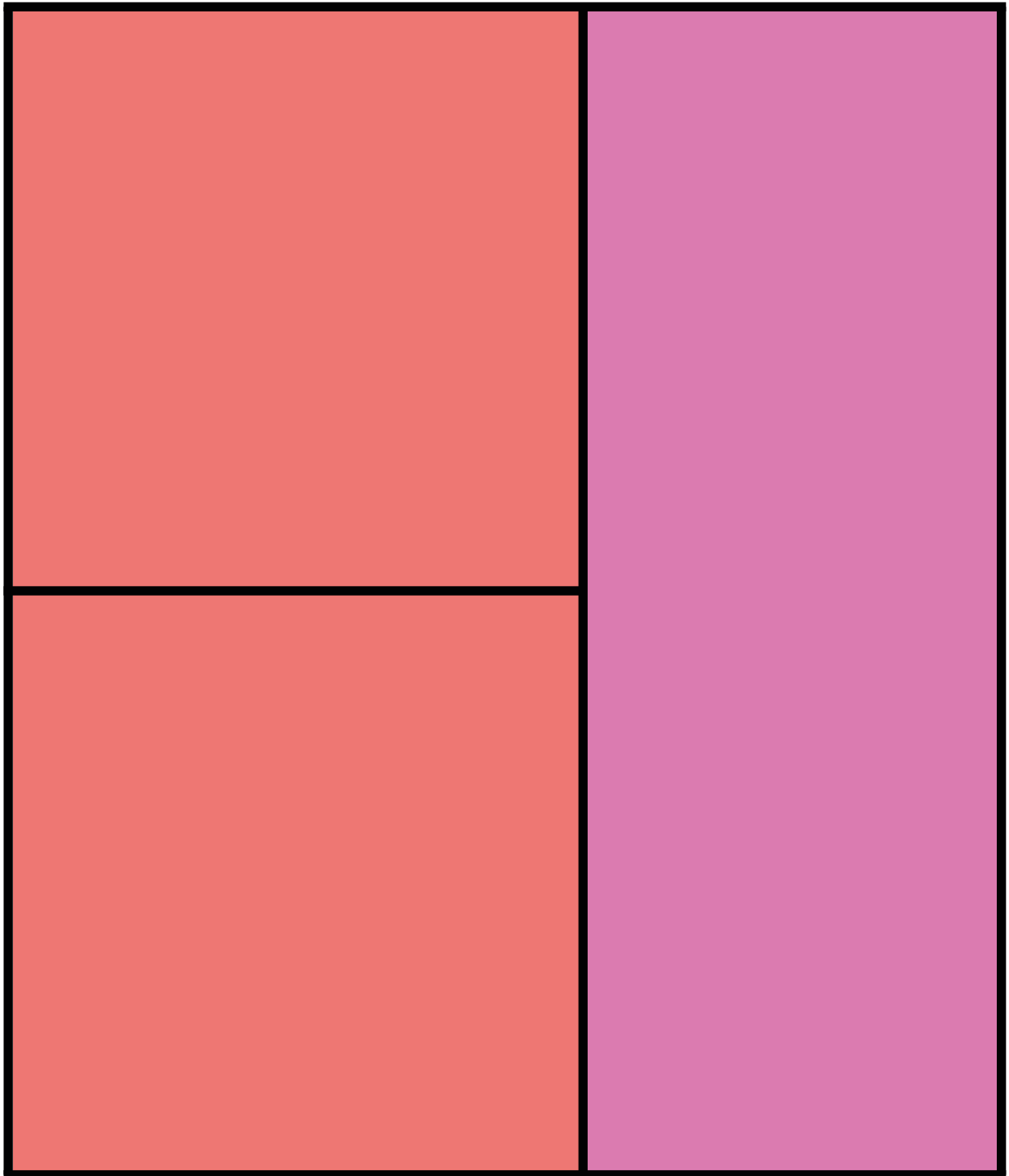
La tria de les quatre obres escollides per l'edició pilot 2023-2024 estableix un **diàleg directe amb la col·lecció del MACBA 'Preludi. Intenció poètica'**. El fet que el discurs comissarial del programa es vinculi amb l'exposició present al museu posa de manifest com **la proposta discursiva de "Fora de reserves" no s'entén com la suma de quatre obres en quatre centres educatius, sinó com una extensió de la col·lecció del MACBA.**

5. Agents implicats

La primera edició pilot del programa “Fora de reserves”, desplegat durant el curs 2022-2023, va tenir lloc a dos centres educatius: **l’Escola Ramon Casas (la Marina, Sants-Montjuïc)** i **l’Institut Anna Gironella de Mundet (Horta-Guinardó)**. Aquests centres van ser seleccionats pel Consorci d’Educació, gràcies a la participació activa dels diferents centres de recursos pedagògics (CRP) de la ciutat, i per l’equip de direcció del programa, després de visitar els centres i d’entrar en contacte amb la direcció i els docents implicats.

De cara al curs 2023-2024 el projecte pilot s’ha obert a dos centres educatius més: **l’Institut Escola Tres Fonts de les Corts (les Corts)** i **l’Escola Josep Maria de Sagarra (Penitents, Gràcia)**. A l’hora d’escollir-los, s’ha seguit el mateix criteri que en l’edició anterior: disposar de la presència d’espais en condicions que permetin presentar una obra d’art, i amb un claustre actiu i interessat a desplegar projectes d’art contemporani al centre des d’una voluntat transformadora. A aquests dos elements, i en cooperació amb els CRP, s’hi sumen la mirada territorial, que obliga a desplegar el programa en diferents barris i districtes de la ciutat, i a cobrir els diferents nivells educatius (primària i secundària obligatòria) de manera equitativa.

5.a. Centres educatius

Escola Ramon Casas

L'Escola Ramon Casas, inaugurada el curs 1976-1977, s'ubica al barri de la Marina, al districte de Sants-Montjuïc. Es tracta d'un centre que consta de dues línies per curs i que està molt integrat en un barri de tradició obrera i industrial. Entre els projectes desplegats a l'escola destaquen aquells que contribueixen a la reflexió i a la millora del medi ambient i que potencien la sostenibilitat. És el cas de "Refugis climàtics", "Escola Verda" i "Alimentació sostenible".

Pel que fa a la dimensió artística, l'Escola Ramon Casas participa anualment a Cantània, que organitza L'Auditori de Barcelona, i a Dansa Ara, dins de la iniciativa "L'escola fa esport a la ciutat", que implica tota la comunitat educativa a l'hora de participar en un gran esdeveniment de dansa contemporània. Igualment, s'ha vinculat al programa "Caixa d'eines", en el marc del Pla de Barris. En l'àmbit educatiu, el centre treballa per projectes, d'una manera holística, i posa els alumnes al centre de l'aprenentatge. Cada any un consell d'infants diferent format per dos alumnes de cada classe esdevé el portaveu de l'escola.

Arquetips esquelètics (esquena), Mònica Planes, 2018-2020. Instal·lació de tub de ferro corbat i planxa de ferro. Detall de la instal·lació a l'Escola Ramon Casas.

Escola Josep Maria de Sagarra

9

Centre educatiu inaugurat el 1973 que va respondre a una necessitat sorgida pel creixement de població de l'època. Actualment, compta amb una línia per a cada curs i disposa d'unes instal·lacions noves amb espais amplis i lluminosos.

Dins de les línies pedagògiques del centre es mostra un compromís per la innovació pedagògica amb la voluntat de garantir la qualitat i l'equitat educativa per mitjà de l'art contemporani. Aquesta voluntat ha convertit l'art contemporani en un eix vertebrador del currículum i en una font de coneixement que permet activar un posicionament crític davant del món. D'aquí el vincle existent entre el centre educatiu i el MACBA. Durant els darrers deu anys, l'Escola Josep Maria de Sagarra ha participat en programes vinculats a l'educació artística com Magnet (en aliança amb el MACBA), Patrimonia'm (amb el MUHBA) i Espais C (acollint l'artista Rosa Llop durant dos anys, en aliança amb Hangar).

Sabó d'Alep, Jaume Pitarch, 2016.
Projecció de vídeo.
Muntatge a Escola Josep Maria de Sagarra.

Institut Escola Tres Fonts de les Corts

10

Aquest centre educatiu va néixer el 1979 fruit de la reivindicació veïnal com una escola d'infantil i de primària. A l'entorn de l'edifici històric es va instal·lar un gimnàs, el casal de joves, l'escola d'adults i els mítics Cinemes Renoir, actualment seu de La Caldera, una fàbrica de creació vinculada a la dansa, el moviment i les arts vives.

L'any 2020 el centre va sumar un altre edifici per encabir-hi l'alumnat de secundària. Així doncs, malgrat que hi ha dos edificis separats, els alumnes poden fer l'escolarització obligatòria al mateix centre. La seu del centre educatiu continua sent l'edifici d'infantil i primària, part de l'antiga Comercial Fiat.

Al cistell, Isabel Banal, 2017.
Caixa de llum (led i marc d'alumni), impressió digital sobre tèxtil polièster.
Instal·lació a l'Institut Escola Tres Fonts de les Corts.

Institut Anna Gironella de Mundet

L'Institut Anna Gironella de Mundet, ubicat al Recinte Mundet del barri d'Horta, s'integra plenament en la natura, als peus del parc de Collserola. El centre, de grans dimensions, ofereix ESO, batxillerat i cicles formatius d'instal·lació i manteniment, electricitat i electrònica, i tèxtil i moda, una línia formativa per la qual és molt conegut. De fet, un dels punts forts del centre és la versatilitat i el grau d'interacció entre la secundària i els estudis de grau. També hi ha interès pel desenvolupament de projectes STEAM. D'altra banda, cal posar de rellevància el teixit educatiu present al recinte Mundet.

*High Five Zara
composition01.ai
(the Poignant), Rubén Grilo,
2014.*

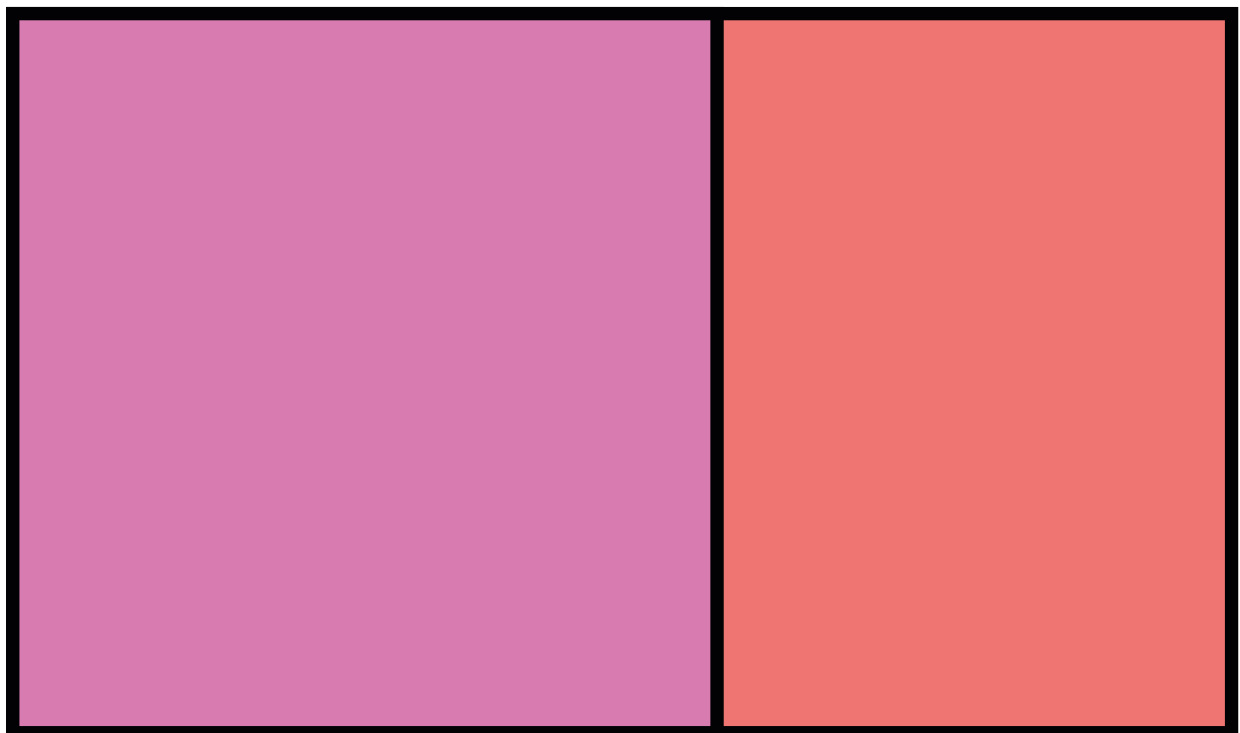
Tela vaquera rentada i tallada amb làser botonada a un marc d'alumini, botons a pressió, costures. Muntatge a Institut Anna Gironella de Mundet.

5.b. Artistes i obres

12

A banda de la connexió directa entre les obres escollides i la col·lecció del museu, l'edició pilot del curs 2023-2024 es caracteritza per escollir obres d'art desplegades amb tècniques diverses i per seleccionar artistes de diferents generacions.

Així doncs, la selecció d'aquest curs és la següent:

Mònica Planes

Escola Ramon Casas

Mònica Planes investiga la relació que hi ha entre el nostre cos i els llocs on vivim a través de l'escultura. En aquest sentit, parteix de la idea que els objectes que ens envolten, i també els espais, porten el cos a moure's d'una certa manera en interactuar-hi. A força de repetir els mateixos moviments quotidians dia rere dia les estructures externes s'inscriuen en el cos i en la ment en forma d'hàbits que ens defineixen. Es pot concebre aquest treball amb l'escultura, doncs, com una fusió de l'estructura arquitectònica encarnada i convertida en gest a través del moviment.

Planes ha presentat el seu treball individualment al Nivell Zero de la Fundació Suñol (2017), a la galeria àngels barcelona (2017), a la Fundació Arranz-Bravo (2018) i al Centre Cívic Can Felipa (2020). Durant els darrers anys, ha rebut la beca de la Fundació Felícia Fuster 2016, la beca Han Nefkens - Potsgraduats UB 2016 i la beca per a la creació artística de la Fundació Guasch Coranty 2017. Va rebre el premi Art Jove 2018 a projecte d'investigació de la Sala d'Art Jove, va participar en la Biennal d'Art Ciutat d'Amposta 2018, va ser seleccionada al III Premi Cervezas Alhambra presentat a ARCO 2019 i al premi Miquel Casablanca i, de nou, a la Biennal d'Art Ciutat d'Amposta 2020. També va rebre Ajuts Injuve per a la Creació Jove 2018-2019. Igualment, va participar en la 10a edició d'EN RESIDÈNCIA, a l'Institut Juan Manuel Zafra (actualment, Institut Caterina Albert).

Arquetips esquelètics (esquena, cintura, braços), 2018-2020

Arquetips esquelètics (esquena) és una instal·lació que parteix d'un estudi de camp de les àrees de joc infantil -els *playgrounds* de Barcelona- i d'una investigació sobre el seu origen i evolució. Aquest estudi pren com a punt de partida la relació entre el cos i l'objecte, i l'efecte que tenen sobre nosaltres les estructures on vivim. La investigació va derivar en una recerca en moviment que va donar lloc a la formalització d'un conjunt de tres elements escultòrics que són un retorn al material i a la forma després d'haver passat pel cos. Així, es

materialitzen uns cossos derivats d'unes estructures de joc en què les estructures tradicionals condueixen el moviment físic i, a la vegada, determinen un tipus de pensament condicionat per una forma concreta. Aquests arquetips, originats al segle XIX, s'han reduït en infinitud de dimensions, materials i formes fins a arribar als nostres dies.

Arquetips esquelètics (esquena),
Mònica Planes, 2018-2020.
Instal·lació de tub de ferro corbat i
planxa de ferro. Detall de la instal·lació
a l'Escola Ramon Casas.

Les altres dues peces que completen l'obra escollida són:

*Arquetips esquelètics (cintura),
Mònica Planes, 2018-2020.*
Instal·lació de tub de ferro corbat i
planxa de ferro. Detall de la instal·la-
ció a l'Escola Ramon Casas.

*Arquetips esquelètics (braços),
Mònica Planes, 2018-2020.*
Instal·lació de tub de ferro corbat i
planxa de ferro. Detall de la instal·la-
ció a l'Escola Ramon Casas.

Més informació a <https://www.monicaplanes.com/>

Arquetips esquelètics (cintura) i *Arquetips esquelètics (braços)* s'han integrat en aquesta instal·lació per cortesia de Mònica Planes i de la galeria àngels barcelona.

Jaume Pitarch

Escola Josep Maria de Sagarra

Jaume Pitarch treballa la qüestió de la pèrdua com un aspecte con-substancial a l'ésser humà. Habitualment treballa amb elements fabricats per l'home, uns materials que l'han ajudat a fer-se una idea d'ell mateix i del món que l'envolta. En general, l'artista du a terme petites intervencions o desplaçaments sobre objectes elementals, els contextos d'on provenen o l'ús que se'n fa per tal de transformar-los en dispositius que, més enllà de revelar la nostra condició d'éssers subjectes a una rutina i a una temporalitat derivats de la cultura material i de la globalitat, funcionen com intents subtils de travessar o resistir aquesta condició.

Pitarch ha dut a terme nombroses mostres en l'àmbit nacional i internacional, entre les quals destaquen les exposicions individuals que ha tingut a àngels barcelona (2013, 2009, 2004, 1997); la Galeria Fúcares, a Madrid (2013, 2008); la Spencer Brownstone Gallery, a Nova York (2013, 2009, 2006) o la Galerija Vartai, a Lituània (2011). La seva obra ha estat seleccionada per a exposicions col·lectives a galeries i institucions com Cristina Guerra - Contemporary Art, a Portugal; l'Artium; el MASS MoCA, a Massachusetts; el Manifesta; el Santa Mònica, a Barcelona; la Fondation Maeght, a Sant Pau, França; el Musée d'Art Contemporain, a Lió; el Carré d'Art Contemporain, a Nimes, o el MACBA, a Barcelona, entre d'altres. La seva obra forma part de col·leccions públiques i privades com ara la col·lecció del MACBA, la col·lecció La Caixa, l'Artium, la col·lecció Bergé, el Museu Patio Herreriano o la col·lecció del Royal College of Art de Londres, entre d'altres. Va participar en la vuitena edició (2016-2017) d'EN RESIDÈNCiA a l'Institut Moisès Broggi.

Sabó d'Alep, 2016

17

Sabó d'Alep, Jaume Pitarch, 2016.

Projecció de vídeo. Muntatge a Escola Josep Maria de Sagarra.

A *Sabó d'Alep*, l'artista va convocar més de quatre-centes persones al seu estudi per filmar-les mentre es rentaven les mans. Per mitjà d'aquesta acció, registrada en un pla zenital que s'allarga fins que la pastilla de sabó es dissol, convergeixen tres elements que donen sentit al projecte. En primer lloc, la imatge de la pastilla de sabó minvant esdevé una metàfora de la ciutat d'Alep, una ciutat que, sotmesa a una guerra fratricida, es dirigeix a l'extinció. En segon lloc, el gest de rentar-se les mans com a símbol d'inhibició a les societats del primer món. Finalment, la durada: una acció repetitiva que mostra una visió parcial de l'obra i que evoca els mecanismes relacionals que sostenim amb la realitat al·ludida; una comprensió del conflicte fragmentada a través dels mitjans de comunicació.

Més informació sobre Jaume Pitarch a

<http://angelsbarcelona.com/en/artists/jaime-pitarch>

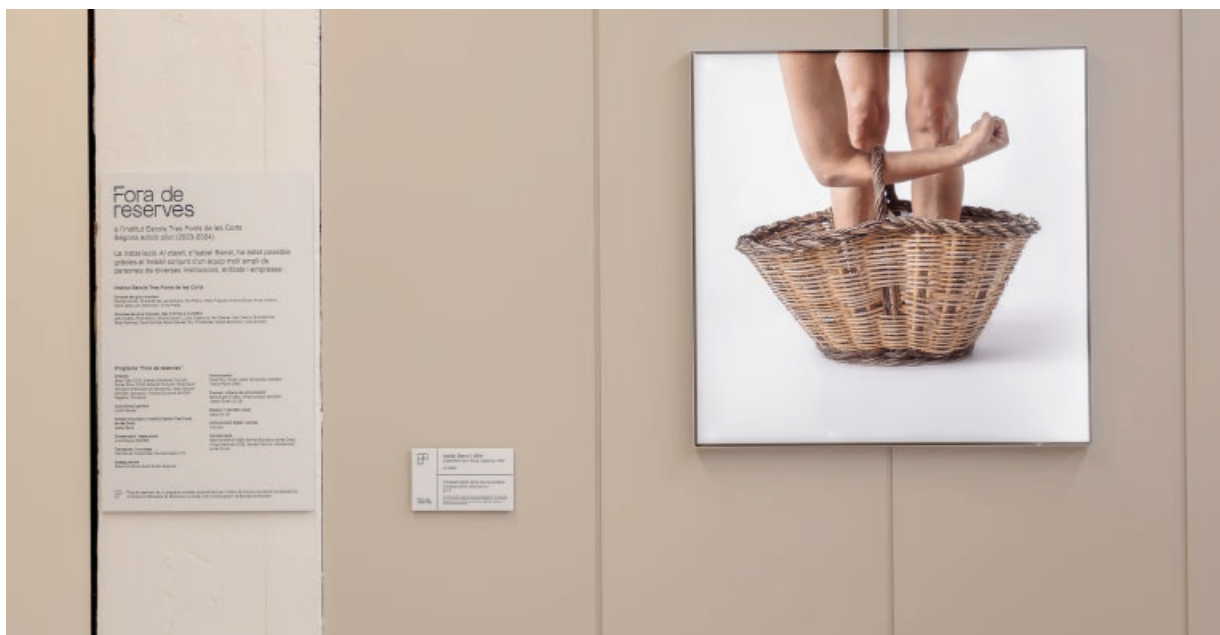
Isabel Banal

Institut-Escola Tres Fonts

Isabel Banal. Formada en belles arts a la Universitat de Barcelona, és professora a l'Escola Massana des de fa anys i està habituada a participar en processos de mediació artística. Amb una obra performativa, objectual, fílmica i també textual, analitza la relació entre la natura, la ruralitat i el món urbà. Sovint recorre al color blanc com un indicador del silenci i de la revelació.

Entre les mostres individuals destaquen les presentades a l'Espai Zero1, d'Olot (2002); Espais de Girona (2003); el Centre d'Art Contemporain de Saint-Cyprien (2004); el Centre de Lectura, de Reus (2004); el Santa Mònica, de Barcelona (2014); la Fundació Joan Miró, de Barcelona (2016); el Museu de la Mediterrània, de Torroella de Montgrí (2019), i el MUME, de la Jonquera (2020). La seva obra forma part de col·leccions com la Fundació Vila Casas i el MACBA de Barcelona.

Actualment viu a Barcelona i defensa l'impuls de projectes que propiciïn el coneixement de l'art contemporani a les aules. En aquest marc, va participar en la tercera edició d'EN RESIDÈNCIA (2011-2012) a l'Institut Barcelona Congrés.

Al cistell, Isabel Banal, 2017.

Caixa de llum (led i marc d'alumni), impressió digital sobre tèxtil polièster.
Instal·lació a l'Institut Escola Tres Fonts de les Corts.

L'obra *Al cistell* forma part d'una sèrie en què un cos anònim es col·loca dins de contenidors domèstics i quotidians com una senalla, una galleda, un cove, una caixa de fruita de plàstic i un cistell. En aquest cas, el cos agafa un cistell, un objecte que ens remet a la tradició, al camp i a la pagesia, relegats avui a la condició folklòrica. Un gest que centra la mirada en el pes que ha tingut la tradició en el desenvolupament de les cultures occidentals i en el fet que bona part de les feines les feien les dones. L'anonimat del cos de la imatge també evoca l'oblit de la figura de la dona dins d'un món, el rural, que s'ha associat principalment als homes i als rols masculins. La tensió que genera el cos, davant de la impossibilitat d'agafar-se, també genera una distorsió a l'hora de mirar-lo. *Al cistell* permet abordar temes com la tradició i la preservació dels sabers de sempre, l'ecologia, el canvi climàtic i els cicles de la natura, i el capitalisme i la societat postmoderna. També qüestions de gènere i les càrregues de caràcter físic i emocional de les tasques associades ancestralment a les dones.

Més informació:

<http://www.isabelbanalx.com/>

Rubén Grilo

Institut Anna Gironella de Mundet

Rubén Grilo es va formar a la Universitat de Barcelona i a la Rijksakademie van Beldende Kunsten d'Amsterdam. La seva producció en escultura, so i imatge en moviment explora qüestions relatives a la subjectivitat contemporània i la relació complexa amb la tecnologia. Les seves obres sovint fan referència als llindars de la percepció i de l'atenció i a l'escala corporal humana. Grilo treballa sovint amb llinatges o famílies de treballs que evolucionen amb els anys, com la sèrie de peces fetes amb tela de texans.

Ha exposat a La Casa Encendida, de Madrid (2010); l'Espai Zero1, d'Olot (2010); el Museu d'Art Contemporani de Vigo (2011); el Centre d'Art Dos de Mayo, de Móstoles, a Madrid (2014); a la Kunstverein Hildesheim, a Alemanya (2014); l'Espai 13 de la Fundació Joan Miró, de Barcelona (2015), i el CentroCentro, de Madrid (2016 i 2019), entre altres espais. La seva obra es troba en col·leccions com el Centre d'Art la Panera, de Lleida; el Centre Gallec d'Art Contemporani, de Santiago de Compostel·la; el Centre d'Art Dos de Mayo, de Móstoles (Madrid); la Rijksakademie van Beldende Kunsten d'Amsterdam, i el MACBA, de Barcelona.

Actualment viu a Berlín. Malgrat que disposa del CAP, és la seva primera participació en un programa que vincula la creació artística amb el context educatiu.

High Five Zara composition01.ai (the Poignant), 2014

High Five Zara composition01.ai (the Poignant), Rubén Grilo, 2014.
Tela vaquera rentada i tallada amb làser botonada a un marc d'alumini, botons a pressió, costures. Muntatge a Institut Anna Gironella de Mundet.

High Five Zara composition01.ai (the Poignant) és una de les primeres peces d'una llarga sèrie feta amb làser sobre texà, el resultat d'un procés d'experimentació que va concloure a l'IAAC FabLab de Barcelona l'any 2014. Una experiència que va donar lloc a diversos treballs, alguns produïts per a la tercera part del cicle expositiu comissariat per Martí Manen i David Armengol a la Fabra i Coats de Barcelona i altres per a una exposició individual a la Kunstverein Hildesheim, a Alemanya, titulada "Mit eigener Hand" ['Amb les pròpies mans']. Amb aquesta pràctica, l'artista s'apropia d'una tècnica usada per marques de moda comunes per desgastar els texans de forma artificial. Consisteix a cremar una imatge amb làser com si es tractés d'una fotografia i que

acaba virtualitzant el cos de qui el vesteix. En aquest cas, Grilo fa servir patrons extrets de pantalons de Zara que s'han transferit a la tela. Configuren petjades de mans gegants sobre llenços de texà i costures que dibuixen les línies de la mà. Alguns dels temes de reflexió que es generen a l'entorn d'aquesta sèrie són la sostenibilitat i l'ecologia dels grans sistemes de producció d'avui, la deslocalització i la petjada de carboni que generen, l'alternativa que suposa la producció local i sostenible, l'hiperconsumisme i la cosificació com a valor inqüestionable imposat per la moda.

Més informació sobre Rubén Grilo a <https://www.rubengrilo.net/>

6. Crèdits

“Fora de reserves”

Direcció

Sergi Díaz
(ICUB, Director d'Extensió Cultural)

Carles Giner
(ICUB, Extensió Cultural)

Rosa Naudi
(Consorti d'Educació de Barcelona)

Isaac Sanjuan
(MACBA, Educació)

Patricia Sorroche
(MACBA, Registre i Col·lecció)

Coordinació

Judith Barnés

Artistes

Isabel Banal

Rubén Grilo

Mònica Planes

Jaume Pitarch

Centres educatius

Escola Josep Maria de Sagarra

Escola Ramon Casas

Institut Anna Gironella de
Mundet

Institut Escola Tres Fonts de les
Corts

Centres de recursos pedagògics

Meritxell Beltrán (Gràcia)

Mònica Ferrer (CRP Sants-Montjuïc)

Joan Fontdeglòria (Horta-Guinardó)

Gemma Martret (les Corts)

Conservació i restauració

Lluís Roqué (MACBA)

Transports i muntatge

TTI - Técnicas de Transportes
Internacionales

Marc Imatge

Identitat visual

todojunto.net

Comunicació

Rosa Foix (ICUB)

Maria Fernández (MACBA)

Maria Plana (Consorti d'Educació de
Barcelona)

Comunicació digital i xarxes

luris.doc

Prensa i mitjans de comunicació

Belén Ginart (ICUB)

Mireia Collado (MACBA)

Berta Argany (CEB)

Imatges

Eva Carasol

